

vedlinierne op for disse Kassers Opgave og Virkemaade.

Man syntes saaledes fra alle Sider enig i Betimeligheden af, at Loven tildele Hjælpekasserne de samme Opgaver, som „De fattiges Kasser“ hidtil have varetaget. Endvidere karakteriseredes fra alle Sider Lovforslagets Bestemmelser om Regnskabsvæsenet: Regnskabsafleggelsen, Revision og Decision som i alt væsentligt hensigtssvarende og fyldestgørende. Kun fra en enkelt Side rejstes der Indvending imod, at Lovforslaget bibeholder den ved Lov af 29. Marts 1904 angivne Grænse for Statstilskuddets Størrelse.

Der er imidlertid 2 Punkter i Lovforslaget, mod hvilke der ved Sagens 1ste Behandling rejstes Betænkeligheder af dyberegaaende principiel Natur.

Det første Punkt er den i Lovforslagets § 3 indeholdte saalydende Bestemmelse: „Kommunalbestyrelsen kan uden Samtykke af højere Myndighed yde Bidrag til Kommunens Hjælpekasse“.

Denne Bestemmelse ophæver den hidtil for Sognekommunerne gældende Regel for, at Ydelsen af saadanne Tilskud er betinget af Amsraadets Samtykke. Saa vel ved Sagens 1ste Behandling som i Udvalget er der fra flere Sider rejst Indvending herimod. Men medens et Mindretal har opstillet Krav om, at Ydelsen af saadanne Tilskud i alle Tilfælde skal være betinget af højere Myndigheds Samtykke, begrænser et andet Mindretal dette Krav til kun at gælde for de Tilfælde, hvor man i Sognekommuner ønsker at yde et Tilskud, der overstiger 30 Øre pr. Indbygger i Kommunen. Et tredje Mindretal, som foretrækker Lovforslagets Affattelse paa det her omhandlede Punkt, har af Hensyn til Lovens Fremme kunnet acceptere det sidstnævnte Mindretals Forslag og slutter sig derfor til det nedenfor under Nr. 4 fremsatte Ændringsforslag.

Det andet Punkt i Lovforslaget, mod hvilket der er rejst afgørende Betænkeligheder, er Bestemmelserne i § 7 angaaende Valgbarhed og Valgberettigelse til Hjælpekassens Bestyrelse.

Et Mindretal (Johnsen, Moltke-Bregentved, Pagh, Holger Petersen og Piper) anser det hensigtsmæssigst at have de samme Regler for Valg til Hjælpekassens Bestyrelse som til de kommunale Raad, hvad der vil forvolde Kommunalbestyrelserne mindst Besvær. Man finder det derfor rettest, at dette Lovforslags Vedtagelse stilles i Bero, indtil det Rigsdagen foreliggende Lovforslag om kommunale Valg er afgjort. Af Hensyn til Muligheden af, at dette ikke sker i denne Rigsdagssamling, foreslaar Mindretallet, at Loven af 29. Marts 1904, hvis Gyldighed ophører den 1. April d. A., forlænges et Aar.

Flertallet kan imidlertid ikke godkende Betimeligheden af at lade Hensynet til Tilvejebringelsen af fælles Regler ved Valg af Bestyrelse for henholdsvis Hjælpekasser og kommunale Raad træde hindrende i Vejen for det her foreliggende Lovforslags Fremme.

Flertallet maa finde det ganske naturligt, at man her ligesom ved Menighedsraad giver Kvinder Valgret i fuld Sidestilling med Mændene. Og Flertallet kan tiltræde den ved Sagens 1ste Behandling udtalte Anskuelse, at man meget vel kan tænkes at være principiel Modstander af for Tiden at give Kvinder kommunal Valgret og dog være en ivrig Tilhænger af at give Kvinder denne Ret, hvor Valget gælder Hjælpekassernes Bestyrelse.

Flertallet maa derfor finde det ubetimeligt af det anførte Hensyn at lade det bero ved den nugældende midlertidige Ordning og anbefaler i Henhold hertil, at Behandlingen af det foreliggende Lovforslag fremmes.

Af Fællesforeningen for Købstædernes fri Fattigkasser er der under 22. Novbr. 1906 afholdt et ekstraordinært Delegeretmøde, hvor det foreliggende Lovforslag var Mødets første Hovedemne.

Der er derefter tilstillet Udvalget en paa nævnte Møde med Enstemmighed vedtagen saalydende Resolution angaaende denne Sag:

„Idet Repræsentanter for By- og Land-